

Afskrift.

Sparekasseinspektøren.

København, den 28. December 1912.

Ved Skrivelse af 17. ds. har Ministeriet udbedt sig mine Ytringer i Anledning af hoslagt tilbagefølgende Forespørgsel fra Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser betræffende det Spørgsmaal, hvorvidt og i hvilket Omfang en Bestemmelse i Sparekasseloven om, at hver enkelt Sparekasse i Landet mindt een Gang aarlig blev Genstand for Sparekasseinspektørens Undersøgelser, vilde bevirke en Forøgelse af de Kræfter, der efter Lovforslaget er tiltænkt Inspektøren og derved af de med Tilsynet forbundne Omkostninger.

Saaledes foranlediget skal jeg tillade mig at udtale, at det — eller de — stillede Spørgsmaal formentlig maa besvares bekræftende. Som det vil være bekendt, findes der nemlig for Tiden her i Landet 543 Sparekasser, heri indbefattet Banker og Bankfilialer; selv om nu de sidste — Bankfilialerne — fraregnes, bliver der dog ca. 525 Institutter tilbage, med Hensyn til hvilke aarlig Inspektion skulde finde Sted. Nu har Erfaringerne i de 2 Aar, i hvilke der har været tilforordnet mig Assisterter, vist, at en Inspektion af en Sparekasse gennemsnitlig tager $1\frac{1}{2}$ Dag, og dette maa tilmed betragtes som et Minimum, idet jeg, saa længe Assisterterne endnu var uprøvede, kun har ladet dem inspicere de mindste og lettest overskuelige Sparekasser, hvorved Gennemsnitstiden nødvendigvis er blevet bragt ned (Gennemsnitstiden for mine egne Inspektioner var, før jeg fik Assisterter, 2 Dage og senere, da jeg hovedsagelig inspicerede de store og de vanskelige Kasser, 2, 3 Dage). Men selv regnet med det laveste Gennemsnit, vil det ses, at der til 525 Inspektioner vil medgaa 788 Dage. Bekostningen herved vil efter Erfaringen fra de sidste 2 Aar — da hver Rejsedag gennemsnitlig har kostet lidt over 15 Kr. — blive ca. 12,000 Kr. (i 1911—12: 3,679 Kr.).

Men hertil kommer, at en enkelt Mand neppe vil kunne overkomme eller holde ud til at inspicere mere end 80 Kasser aarlig. Jeg antager tilmed, at dette er et meget højt Tal. Selv har jeg i et Aar — 1908—09 — inspiceret 64 Kasser — vistnok indtil da Maksimum for det aarlige Antal Inspektioner —, men naar jeg regner med, at jeg samtidig maatte gøre alt Slags Kontorarbejde — jeg havde kun til Medhjælp 2 Personer i hver 2 Timer — og selv paatage mig Udførelsen af alle forekommende store Sager — hvad Fuldmægtigene i alt Fald vil være fri for, ligesom deres Kontorarbejde vil være indskrænket til den almindelige Kontortid —, tør jeg antage, at en Fuldmægtig vil kunne inspicere det nævnte Antal Kasser. Men selv med dette Tal vil der dog til en Inspektion af 525 Institutter kræves 7 Undersøgere — hvad der formentlig ogsaa af den Grund er lavt regnet, at der ved Undersøgelsen af de store Sparekasser fremtidig bør arbejde 2 i Forening — altsaa foruden Inspektøren 6 Fuldmægtige.

Gageringen af disse sidste vil — regnet efter Lovforslagets Lønningssatser — blive med Begyndelseslønningerne $6 \times 3,000 = 18,000$ Kr. og med Slutningslønningerne $6 \times 4,500$ Kr. = 27,000 Kr.

Men hertil kommer fremdeles, at naar Kontorpersonalet bliver saa stort og saa „flygtigt“, som det efter det antagne vil blive, vil det formentlig være nødvendigt, at Inspektøren til sin Raadighed har en Mand, der er inde i alle Inspektoratets Forretningsgrene og à jour med alle Sager, saaledes at han til enhver Tid kan remplace Inspektøren.